

tale om sur eng, som er helt uden landbrugs-mæssig værdi. Den eneste landbrugsmæssige værdi, man kan sige arealet har, er en vis græs-ningsværdi.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi får lidt styr på, om statens penge skal anvendes til at sikre, at alle rekreative arealer i Danmark tillægges de færre og færre landmænd, der er i Danmark. Der er masser af den slags arealer, der bedst kan anvendes til jagt og fiskeri, og jeg synes sådan set ikke, der er nogen grund til at bruge statspenge på at sikre, at sådanne jorder går til landbruget.

Jeg vil i øvrigt godt spørge ministeren, om det er sådan – nu er ministeren optaget i øjeblikket, men jeg kan jo vente, til ministeren er klar til at høre, hvad jeg siger – Tak. Jeg vil godt høre, om det er sådan, at statens embedsmænd altid kommer ud og kigger på de arealer, inden de gør forkøbsretten gældende, eller om det er sådan, at de sidder hjemme på kontoret og vurderer: Nå ja, vi gør bare forkøbsretten gældende generelt, så der er såmænd ingen grund til at tage ud og se på det. Det er en af de ting, jeg synes det kunne være meget interessant at få at vide, for vi skal jo også have tingene til at fungere i det rigtige liv.

I øvrigt kan jeg slutte med at sige, at sagen fra Holstebro jo er indklaget til Ombudsmanden, så der vil være mulighed for, at vi i løbet af lovgivningsarbejdet får en henvendelse fra Ombudsmanden, der giver udtryk for, hvad institutionen mener om den måde, loven forvaltes på her.

Jeg vil gå ind i udvalgsarbejdet med stor interesse og se, om vi ikke kan nå frem til et resultat, som kan tilgodese både landbrugets naturlige interesse i dyrkningsjord og alle øvrige danskers naturlige interesse i at have adgang til et rekreativt areal, selv om det skulle ligge 100 km væk.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu nævner hr. Kristen Touborg, at det er § 3-jord. Er den ikke vokset op til det, fordi den har ligget i lang tid? Og er det ikke at tage lidt store ord i munden at sige, at al den jord, hr. Kristen Touborg henviser til, er surbundsjord? Jeg skal lade være med at nævne lokaliteten.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu er det jo sådan, at der ikke er ret meget frijord i Danmark i det hele taget, så der er ingen

grund til at mene, at det ville få nogle meget store konsekvenser, selv om man gjorde det. Men princippet for os er altså sådan set først og fremmest: Er det landmændene, der skal eje de rekreative arealer? Skal man bruge statens penge til at sikre, at færre og færre landmænd skal eje større og større rekreative arealer? Det er sådan set det, der er princippet for os, og det synes vi er ret interessant at kigge på.

Kl. 10.25

Per Clausen (EL):

Grundlæggende synes vi, at dette lovforslag er fornuftigt og nødvendigt af hensyn til mulighederne for at gennemføre naturgenopretning, når udgangspunktet er, at den meste produktionsjord i Danmark er på private hænder. Den private ejendomsret til jorden giver imidlertid i hvert fald mindst ét problem, og vi vil gerne sige fra vores side, at for os er det afgørende, at hvis der er en samfundsmæssig interesse i at gennemføre et naturgenopretningsprojekt, skal det ikke være muligt for lodsejerne at blokere for det.

Det er jo fint nok, at man som princip skal søge at komme så langt som muligt ad frivillighedens vej. Men i tilfælde, hvor en enkelt eller nogle få lodsejere blokerer for et naturgenopretningsprojekt, som der er perspektiv i at gennemføre, må der tvangsmidler til. Det vil jeg ikke gå nærmere ind på her, for det er jo fremgået af de tidligere indlæg, at der i hvert fald er et flertal i Folketinget for og måske endda enighed i Folketinget om at se på det. Så må vi jo se, hvordan den konkrete udformning kan blive, og det vil være fornuftigt at arbejde videre med det i udvalget.

Der er et par enkelte andre kritiske bemærkninger, jeg vil fremsætte. En del af lovforslaget går ud på, at direktoratets opgave kan udlægges til private, og det er efter vores mening uhenigtsmæssigt. Direktoratet for Fødevareerhverv har erhvervet en betydelig ekspertise i disse ofte komplicerede sager, og det vil være direkte uhenigtsmæssigt at privatisere opgaverne. Forslaget er, så vidt vi kan se, indføjjet efter ønske fra Landinspektørforeningen i Danmark. Jeg vil ikke udelukke, at det kan være til fordel for landinspektørerne at udføre opgaverne, men det kan ikke være det, der skal være afgørende for, hvordan vi skruer lovgivningen sammen.

Danmarks Naturfredningsforening har fremhævet et ønske om, at der igen etableres et nationalt jordfordelingsnævn med tilknytning til et statsligt jordfordelingsinstitut. Nævnet ønskes